

احتمال وقوع سیل در محورهای شمالی

جانشین پلیس راه کشور گفته است که بنابر پیش‌بینی سازمان هواشناسی احتمال وقوع سیل در محورهای شمالی کشور اعم از فیروزکوه، هراز و چالوس همچنان وجود دارد و هموطنان سفرهای خود را تا مساعد شدن شرایط آبهوایی به تعویق بینانند. به گزارش ایلنا، سرهنگ محبی، جانشین پلیس راه کشور در این باره گفت: «باتوجه به سیل روز گذشته که در محور فیروزکوه بعد از سوادکوه در محدوده چم‌چم اتفاق افتاد با حضور همکاران پلیس راه در صحنه بلافاصله مسیر به‌صورت رفت و برگشت کاملاً مسدود شد.» او ادامه داد: «تعدادی خودرو که سرنشینان آن داخل خودروها گرفتار شده بودند توسط همکاران پلیس‌راه، انتظامی و راهداری عزیزان هلال احمر نجات پیدا کردند. همچنان محور فیروزکوه مسدود است و تردد امکان‌پذیر نیست.» محبی گفت: «به رانندگان توصیه می‌کنیم که اگر قصد سفر به استان‌های شمالی دارند از تردد در محور فیروزکوه پرهیز کنند. مسیرهای جایگزین محور هراز، آزادراه تهران شمال، چالوس و آزادراه قزوین رشت را انتخاب کنند. بنابر پیش‌بینی سازمان هواشناسی احتمال وقوع سیل در محورهای شمالی کشور اعم از فیروزکوه، هراز و چالوس همچنان وجود دارد و هموطنان سفرهای خود را تا مساعد شدن شرایط آبهوایی به تعویق بینانند.»

۳۰ روستا تحت تاثیر سیل مازندران

رئیس سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر از نجات ۳۱ نفر از سیل مازندران خبر داد. به گزارش ایسنا، بابک محمودی با اشاره به اقدامات اخیر جمعیت هلال احمر در سیل مازندران گفت: «از ساعت ۲۰ شب گذشته، حجم بارش‌ها در استان مازندران بخش فیروزکوه به دشت افزایش یافت و در این منطقه شاهد جاری شدن سیل بودیم.» او ادامه داد: «از همان لحظات اولیه، ۲۲ تیم جمعیت هلال احمر استان وارد محل شده و از ورود خودروها به استان و خروج خودروها از استان ممانعت کردند تا میزان تلفات و خسارات کاهش یابد.» رئیس سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر گفت: «در دو منطقه زیرآب و سوادکوه، حدود ۳۰ روستا متاثر از سیل بودند که امدادگران موفق شدند ۶۱ نفر را اسکان اضطراری داده، ۳۱ نفر از سیلاب نجات داده و هفت نفر را به مراکز درمانی انتقال دهند.»

ادامه سر مقاله

هم به لحاظ ارزشی و رویکردهای اداره کشور و نگاه به مردم و تجربه کاری و سلامت و منش فردی و اطرافیان معتبر و آگاه با یکدیگر تفاوت‌های زیادی دارند. درباره ضرورت شرکت در انتخابات دلایل گوناگونی می‌توان گفت؛ ولی منطقی کلی آن، دفاع از باز کردن راهی برای تحقق اراده مردم است. به عبارت دیگر، بیش از هر چیزی ما باید بر پی‌نشان دادن خواست و اراده خود به دیگران و حکومت باشیم. همه نیازمند آن هستیم که نسبت به مطالبات دیگران آشنا باشیم و نهاد مطالبات خودمان را نیز از طریق انتخاب نامزد مطلوب نشان دهیم. ساختار سیاسی نیز بیش از ما نیازمند شناخت این واقعیت مردم است. زیرا این ساختار نهنته‌ها باید بازتاب‌دهنده خواست مردم باشد بلکه باید پیگیری‌کننده آنها نیز باشد؛ در غیر این صورت، به بیراهه خواهد رفت. متأسفانه و به‌رغم شور و شوقی که در انتخابات اخیر ایجاد شده است و همه فعالان سنتی سیاست در ایران یا به میدان گذاشته‌اند، هنوز شاهد آن هستیم که بیش از ۲۰ درصد واجدین شرایط که در انتخابات ۱۳۹۶ و پیش از آن شرکت می‌کردند، تاکنون از شرکت در این انتخابات استنکاف کرده‌اند. این بدان معنی است که آنان مطالباتی فراتر از نامزدهای موجود دارند. حتی آنان می‌گویند که می‌خواهند رای دهند، چه‌بسا سطح مطالبات‌شان بالاتر از نامزد مورد نظر باشند. بنابراین، وظیفه حکومت است که اینها را بشناسد و به مطالبات آنها در حد متعارف پاسخ مثبت دهد. ولی تأمین این مطالبات بیش از اینکه ناشی از اراده حکومت باشد، متاثر از حضور و مشارکت خودمان نیز هست. این ۲۶ ساعت باقیمانده را دست‌کم نباید گرفت. مطمئن باشید که با آوردن یک نفر هم به پای صندوق به روشنی آینده ایران و فرزندان‌مان کمک کرده‌ایم.

متخصصان نظام سلامت، دانشگاهیان، زنان، جامعه‌شناسان و...

در گفت‌وگو با «هم‌میهن» از انتظارات‌شان از رئیس‌جمهوری آینده می‌گویند

خواسته‌اصلی: تغییرمسیر شرایط

سارا سبزی، المیرا روشنفکر گروه جامعه

یک روز مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری چهاردهم، تب و تاب انتخاباتی با شیب ملایمی همچنان در حال پیش رفتن است. حالا مناظره‌ها تمام شده، نامزدها به شهرهای مختلف رفته‌اند، سخنرانی کرده‌اند، وعده داده‌اند، برای هم کری خوانده‌اند و حالا باید منتظر باشند و ببینند انتخاب شرکت‌کنندگان در این انتخابات حساس و غیرمنتظره چیست. نامزدهای این انتخابات در روزهای

دانشگاه

دانشجویان و اساتید از رئیس‌جمهوری جدید چه می‌خواهند؟

دانشگاه‌ها را متحول کنید

اینکه دیدگاه دولت درباره دانشگاه چه باشد، در تحقق این موضوع اهمیت زیادی دارد: «در سال‌های اخیر مدام گفته شده است که دانشگاه باید در خدمت جامعه باشد. این گفته حرف درستی است، اما نیاز به بعضی بسترها و پایبندی به الزامات آن دارد. در مرحله اول فضای دانشگاه باید به سمتی باشد که نقادی دولت بدون هزینه انجام‌شده اصل را بر دلسوزی، پذیرش و تنوع دیدگاه‌ها بگذارد. لازمه دیگر این است که دولت خود را ملزم بداند چنین خدماتی را از دانشگاه بخرد و بهره‌بردار. الزام بعدی این است که حتی دولت بخش خصوصی را هم تشویق کند که خدمات خود را از دانشگاه دریافت کند. این مورد در قانون برنامه هفتم توسعه مقرراتی پیش‌بینی شده که باید فوراً به اجرا گذاشته شود. از جمله اینکه هزینه‌های پژوهشی بخش خصوصی به‌ویژه در حوزه علوم انسانی باید بخشی از هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی شود.» او ادامه می‌دهد: «نکنه بعد این است که در حوزه علوم انسانی، دولت‌نظر دانشگاه را خریدار باشد؛ نه ضرورتاً اقتصادی، بلکه به‌معنای توجه به آن - بستگی به التزام دولت به تخصص‌گرایی دارد. این اهمیت زیادی دارد تا اینکه دولت خود را در دایره بسته برخی الزامات سیاستی ببیند. مسئله دیگری که در دانشگاه داریم، این است که اخیراً موضوعی مطرح شده که طبق آن اعضای هیئت‌علمی باید از نظر دانش فنی ارتقاء پیدا کنند. بسیار روشن است که دانش فنی بر حسب ظاهر باز هم امکانی است برای اساتید دانشکده‌های فنی یا احتمالاً علوم پایه و امثال آنها. در علوم انسانی جز از طریق التزام به تخصص‌گرایی و بهره‌گیری دولت از نظرات اعضای هیئت‌علمی در علوم انسانی، این موضوع امکان‌پذیر نیست؛ یعنی سیاست‌گذار باید به دانشگاه توجه داشته باشد و حتی آن ملازمات انضمامی خود را که معمولاً پشت پرده باقی می‌ماند، شفاف با دانشگاه مطرح کند تا دیدگاه‌های آن هم واقعی‌تر و قابل اجزاتر باشد.» به گفته مقامی اگر این خلأ وجود داشته باشد که اطلاعات از طرف دولت به اعضای هیئت‌علمی به‌خصوص در حوزه‌های علوم انسانی داده نشود، راهکارهایی که دانشگاه ارائه می‌دهد مورد قبول دولت نخواهد بود. او به مسئله معیشت اساتید دانشگاه نیز اشاره می‌کند: «مسئله دیگر معیشت اساتید است؛ برخلاف آنچه تصور می‌شود، به‌خصوص اعضای هیئت‌علمی جوان‌تر، سال‌ها فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی داشتند و خود را از بازار کار دور نگه داشتند و عقب‌افتادگی‌های اقتصادی زیادی دارند که شاید با جایگاه شغلی آنها هیچ تناسبی نداشته باشد. با این انتظاراتی که معمولاً در جامعه از دانشگاه وجود دارد، لازم است که در این زمینه فکری شود؛ به‌خصوص درباره تبدیل وضعیت اعضای هیئت‌علمی به‌گونه‌ای نباشد که مقررات هرروز پیچیده‌تر باشد یا اینکه ما الان مشاهده می‌کنیم خیلی از اعضای هیئت‌علمی در طول دوره پیمانی خود بیشتر دنبال این هستند که جداول مربوط به تبدیل وضعیت را تکمیل کنند تا نواوری و آموزش و پژوهش. دولتی که سرکار می‌آید - هم رئیس‌جمهوری به‌عنوان رئیس شورایی عالی انقلاب فرهنگی، هم وزیر علوم - می‌توانند در اصلاح برخی دیدگاه‌ها مؤثر باشند.»

نیاز به نامزد تحول‌گرا داریم

الهه کولایی، استاد دانشگاه تهران هم توضیح می‌دهد که برای ایجاد تغییر در فضای دانشگاه نیاز به یک رئیس‌جمهوری تحول‌گرا داریم؛ «دانشگاه به‌عنوان یک نهاد نوسازنده، در همه جوامع نقش انتقال اندیشه‌ها و یافته‌های جدید بشری را در عرصه‌های مختلف بر عهده داشته است. در تحولات چند دهه اخیر که رویارویی سنت و نوگرایی، روندی پرفرازونشیب در ایران داشته است، دانشگاه‌ها در معرض فشارهای گوناگون جریان‌های غیرعلمی و حتی ضدعلمی بوده‌اند. در این زمینه نادیده گرفتن ضرورت استقلال دانشگاه‌ها، سبب شده در سال‌های اخیر آسیب‌های جدی به این نهاد تولید علم و فناوری در کشور وارد شود. در شرایطی که در همه کشورهای جهان، تولید علم و فناوری به‌عنوان یکی از پایه‌های اصلی قدرت ملی مورد توجه قرار گرفته، در سال‌های اخیر این نهاد قدرت‌آفرین، با مداخله گوناگون نهادها و منابع غیرعلمی و بدون صلاحیت لازم، روبه‌رو بوده است.»

او در گفت‌وگو با «هم‌میهن» ادامه می‌دهد: «تقش مؤثر دانشجویان در جنبش‌های اجتماعی سال‌های اخیر، به‌ویژه در جنبش «زن، زندگی، آزادی» بر شدت فشارها بر روند فعالیت‌های علمی دانشگاه‌ها افزوده است. به‌ویژه آنکه

حاصل تلاش و تکاپوهای علمی آموزشی دانشگاه‌ها، دانش‌آموختگان، بخش مهمی از جریان فرار مغزها را شکل داده‌اند.»

به گفته او، نادیده گرفتن و انکار ضرورت تحکیم و ترویج اندیشه انتقادی و آزادی اندیشه و بیان در دانشگاه، کارکرد قابل قبول و سازنده آن را دچار اختلال جدی کرده است: «در فضای برگزاری انتخابات و ایجاد امکان حضور یک نامزد تحول‌گرا که به‌طور جدی ظرفیت‌ها و امکانات تغییر و تحول را در دانشگاه‌ها مورد توجه قرار داده است، امکان ایجاد فضایی برای دگرگونی و تحول مثبت در دانشگاه‌ها، هر چند به‌شکل محدود، منطقی است. بی‌تردید با توجه به تجربه سال‌های پیشین و رویکرد تعامل‌گرای دکتر پزشکیان، می‌توان انتظار ایجاد برخی تحولات مثبت در فضای دانشگاه‌ها را مطرح ساخت. روشن است که پنج نامزد دیگر در انتخابات هشتم تیر که به جریان محافظه‌کار تعلق دارند، در صورت پیروزی، با شدت و ضعف کمتر یا بیشتر روند کنونی در دانشگاه‌ها را پی خواهند گرفت. آنان روند گسترش مداخله‌های غیرعلمی، در فعالیت‌های آموزشی و جهت‌گیری‌های ایدئولوژیک در همه سطوح علمی آموزشی و حتی پژوهشی در دانشگاه‌ها را تداوم خواهند بخشید.»

تسهیل‌گری در ازدواج، فرهنگ و سلامت دانشجویان

فاطمه محمدی، جامعه‌شناس و سیاست‌پژوه حوزه اجتماعی هم دانشگاه انبض تپنده مشارکت در امور سیاسی می‌داند: «انتخابات یک مشارکت سیاسی است و خودم مقام

معلم رهبری هم گفتند که دانشجویان باید بتوانند پارل سیاسی بچینند. یعنی یک بعدی از تحصیل کار سیاسی است و به‌نظم دانشجویان در این زمینه پیشتر نباشد؛ زمانی که من درس می‌خواندم دانشجویان برای راجل سیاسی تعیین تکلیف می‌کردند و مطالبات خود و بخشی از جامعه دانشگاهی را مطرح می‌کردند؛ چون انجمن‌های دانشجویی شاکله مشخصی داشتند و در تمام ابعاد اجتماعی مداخلات جدی داشتند، اما فعالیت‌های دانشجویی باتوجه به اتفاقات سال‌های اخیر کم‌رنگ شده است.» توصیه او به دولت چهاردهم تمرکز بر خانواده‌محوری است: «با توجه به اینکه من به‌عنوان سیاست‌گذار حوزه زن و خانواده پیش‌ته‌اندام این بود که دولت چهاردهم باید دولت خانواده‌محور باشد و هرکسی که در مسند قدرت دولت چهاردهم قرار می‌گیرد، باید این موضوع را در نظر بگیرد، در دانشگاه هم باید همین کار را پیاده کند. قشر دانشجویان نیازهای فراوانی دارد. یکی از مهم‌ترین آنها این است که چون آنها در معرض ازدواج قرار دارند و جوان‌اند، دولت چهاردهم باید در مسئله ازدواج دانشجویان تسهیل‌گری کند. در بدنه وزارت علوم و معاونت علمی ریاست‌جمهوری باید فکری برای ازدواج دانشجویان، خوابگاه‌های مته‌ا‌لی و خدماتی که به دانشجویان می‌دهند داشته باشند.» او ادامه می‌دهد: «باتوجه به تغییر سبکی زندگی که در کشور با آن روبه‌رو هستیم، دولت چهاردهم باید به ابعاد فرهنگی دانشگاه‌ها توجه بیشتری داشته باشد. بخش زیادی از این اغتشاشات ۱۴۰۱ و اتفاقاتی که در دو-سه سال اخیر در دولت سیزدهم رخ داد، به‌دلیل نبودن زیرساخت فرهنگی در دانشگاه‌ها بود که نشان می‌داد ما علم را همراه فرهنگ در دانشگاه‌ها توسعه ندادیم. دولت چهاردهم باید تمرکز خود را روی مسائل فرهنگی دانشگاه‌ها بگذارد و رشدی را در این زمینه داشته باشیم.» محمدی درباره مسئله سلامت جسمی دانشجویان و ضرورت ورود به این حوزه هم می‌گوید که بیشتر دانشگاه‌های دولتی و آزاد مساحت زمینی بسترهایی برای تسهیل ورزش در دانشگاه‌ها برای دانشجویان مهیا شود: «وقتی آنها تک‌بعدی می‌شوند، در مقاطع بالاتر درگیر آسیب‌های مختلفی می‌شوند. مسئله بعدی همین آسیب‌های اجتماعی است. باتوجه به اینکه در چند ماه گذشته مواردی از خودکشی را داشتیم خصوصاً در میان دانشجویان پزشکی، دولت چهاردهم حتماً باید در حوزه آسیب‌های اجتماعی دانشجویان یک قدم غنی و قوی بردارد. علاوه بر این به یک غربالگری اساسی در دانشجویان جدیدالورود نیاز داریم و حتماً باید دانشگاه‌ها به‌صورت تخصصی بر مسئله آسیب‌های اجتماعی دانشجویان تمرکز کنند. اگر این اتفاق نیفتد ممکن است بحران‌های دیگری جامعه را تهدید کند. شاید چندسال پیش این غربالگری مناسب بود، اما حالا سن ورود به آسیب‌های اجتماعی و نوع آنها متفاوت شده است. الان ما با یک دانشجوی کاملاً تجربه‌گر در همان ترم‌های اول روبه‌رو هستیم؛ به‌همین دلیل شیوه غربالگری باید تغییر کند و پیگیری بعد آن اهمیت زیادی دارد. ما در دانشگاه‌ها به منابع علمی دسترسی داریم اما در بعضی موارد هم تحریم هستیم، مانند تحریم دارو، مواد غذایی و... اگر دولت بتواند دپیلیماسی خوبی را در وزارت خارجه راه بیاندازند- کم‌اینکه در دولت سیزدهم این اتفاقات افتاده بود- طبعاً دسترسی‌های علمی ما هم مطلوب‌تر می‌شود.»